

محیط آرام آموزش

غزل لطفی

محیط آموزش در کنار دانش‌آموز مستعد و با انگیزه در یادگیری، معلم مسلط به آموزش و منابع و کتب آموزشی مناسب، از شاخصه‌های تاثیرگذار بر یادگیری است. در کشورهای موفق در زمینه آموزش و پرورش شاهد این موضوع هستیم که بر محیط آموزشی (محلی که کلاس‌های درس در آن برقرار می‌شود) تاکید بسیار شده است. کلاس‌هایی آرام و به دور از تنش و ترس، اضطراب با تاکید بر ارتباط رفتاری شایسته و دوستانه بین معلم و شاگرد که امنیت را القا می‌کنند از موارد مهمی هستند که به صورت کارشناسی به آن پرداخته شده تا یادگیری به همراه رشد روحی در کودکان و نوجوانان ایجاد شود. ارتباطات صحیح و بر پایه احترام که نهایتاً به تربیت و پرورش شخصیتی اجتماعی با برخورداری از سلامت روان منجر خواهد شد نیز از شاخصه‌هایی هستند که در محیط آموزشی استاندارد به آن توجه می‌شود. به‌طور کلی، محیطی که آرامش در آن برقرار نباشد و اضطراب یا خشم بر آن حاکم باشد و ذهن و روح یادگیرنده را درگیر ترس و استرس کند هر قدر هم که از امکانات ظاهری مناسب برخوردار باشد، اما آموزش در این محل موفق نخواهد بود. کلاس‌های آموزشی گشت ارشاد از همین دست موارد است که با وجود محیط ظاهراً مجهز به میز و تخته و ... و حضور چندین کارشناس در نهایت با القای ترس و وحشت باعث حوادث اخیر شد. یکی از مواردی که بسیار هم نگران‌کننده است، اعلام این خبر توسط وزیر آموزش و پرورش بود که در اعتراضات روزهای گذشته، تعدادی از دانش‌آموزان بازداشت و به جهت مانع شدن از تبدیل آنها به شخصیت‌های ضد اجتماعی، به مراکز روانشناسی فرستاده شده‌اند تا پس از اصلاح و تربیت به کلاس‌های درس بازگردند. اما به این نکته بسیار مهم توجه نشده است که در این مراکز شرایطی جز ترس و اضطراب که نهایتاً منجر به خشم می‌شود، حاکم نیست در چنین شرایطی اصلاً امکان آموزش یا به قول وزیر آموزش و پرورش، اصلاح و تربیت وجود ندارد. مهم‌تر اینکه اصلاح و تربیتی که سال‌ها در سیستم آموزشی کشور صورت گرفته است چرا تاثیرگذار نبوده و حالا چگونه می‌خواهند در آموزشی به نسبت زمانی کوتاه‌تر از سال‌های تحصیل، تاثیرگذار باشند؟ واقعیت این است که در این شرایط اصلاح و تربیتی صورت نمی‌گیرد و از دو حال خارج نیست: ۱- کودکان و

نوجوانانی که به این اماکن فرستاده میشوند به جهت رهایی سریع‌تر
ظاهراً همه مواردی که به آنها تذکر داده میشود، می‌پذیرند اما پس
از رهایی، به آنچه خودشان به آن معتقد هستند، می‌پردازند.
۲- تولید خشم بیشتر که در نهایت تربیتی در آن نیست و بیشتر به
التهاب اجتماعی کمک می‌کند.

به جای ایجاد محیط‌های رعب و وحشت به جهت بازدارندگی که نتیجه‌بخش
هم نخواهد بود و حتی دانش‌آموزانی که به این مراکز ارجاع میشوند
پس از بازگشت به مدارس به علت تحمل مجازاتی که برای کودکان،
بسیار بزرگ است تبدیل به قهرمانانی برای همسالان خود میشوند؛ بهتر
است باب گفت‌وگو باز شود و پای صحبت‌های دانش‌آموزان و کودکان و
نوجوانان نشسته و اخذ مطالبات مدنی از راه هماندیشی را آموزش
دهیم که درس معلم از بود زمزمه محبتی جمعه به مکتب آورد طفل‌گریز
پای را...

م: ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ 23 ۰۰۰ 1401 ۰۰۰۰۰۰۰۰